

Balada lui Ion Berciu

Petru Biliu-Dăncuș

Frunză verde a malinii,
Plecat-o turma Dunchii
Și cu fratele Bercii.
Marți stâna Dunchii o plecat,
Joi, Ion Berciu s-o-necat
La Luha, din sus de sat,
Că grea ploaie o plouat,
Izvorul s-o turburat
Și Ion Berciu s-o-necat.
După-aceea l-o aflat
La Luha, din jos de sat.

Și el, bietul, n-o avut
Nice pânză pe obraz,
Fără scoartă de buhaș;
Nici scânduri de copârșeu,
Fără scoartă de durzeu.
Numai el ș-o poruncit
Pe un fir de iarbă verde
Și la feciori și la fete
Să facă bine să-l ierte.
Și soru-sa, Palaguță
Tot să-l cânte mândru-n frunză,
Tot să-l cânte răspicat
Să se-audă peste sat
Că Ion s-o înecat.

Pe Ion că l-or jeli
Fetele cu mununile,
Nevestele cu cepsele.
Colea la Sfântă Mărie,
Vremea-i oilor să vie
Ion Berciu să rămâie.

La mormântul lui i-o pus
Trâmbița lui de-a dreapta
Și fluierul de-a stânga.
Vânturi mari că și-or sufla,
Trâmbița și-a trâmbița,
Fluierul și-a fluiera,
Mare jele-n lumea-a fa'.
Tot pe Ion l-o jelit
Oile cu lânile,

POEZII ONLINE

Mieii cu jocurile,
Berbecii cu coarnele.